

Pomocnicy Pana Boga

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- ukazanie prawdy o wezwaniu ludzi przez Pana Boga do współpracy w opiece nad światem;
- uświadomienie potrzeby troski o stworzony świat.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- swoimi słowami streszcza biblijny fragment o wezwaniu ludzi do opieki nad światem;
- wskazuje różnice pomiędzy ludźmi i resztą stworzeń;
- wymienia konsekwencje złej postawy wobec przyrody;
- podaje przykłady troszczenia się o stworzony świat.

Metody

zabawa ruchowa z elementem ortofonicznym, rymowane zgadywanki, lektura Biblii, burza mózgów, ew. kalambury, zabawa ruchowa.

Środki dydaktyczne

tamburyno (lub inny instrument), zwinięta kartka z fragmentem biblijnym, rekwizyty lub ilustracje do burzy mózgów.

Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Zabawa ruchowa z elementem ortofonicznym *Bociany*. Dzieci biegają po łące, machając rękami jak skrzydłami. Na dźwięk tamburyna

zatrzymują się i naśladują bociana, wołając: „Kle, kle, kle”. Zabawę można modyfikować. Zamiast bociana, dzieci mogą być np. żabkami, wtedy mówią: „Kum, kum”. Można również przydzielić różne role – dodać inne elementy stworzonego świata, np. szumiące drzewa (dzieci powoli machają na boki rozłożonymi rękoma i mówią: „Szszz, szszz”), deszcz (dzieci powoli krążą między pozostałymi i powtarzają: „Kap, kap, kap”), wróble (dzieci trzymają ręce zgięte w łokciach na ramionach i powtarzają: „Ćwir, ćwir, ćwir”).

II. Rozwinięcie

1. Rymowane zagadki – stosownie do ról dzieci w zabawie, nauczyciel zadaje pytania: „Szanowny panie bocianie, kto panu robi śniadanie?”; „Moje kochane drzewa, kto was nauczył śpiewać?; „Skąd wiesz, mój drogi deszczu, ile masz padać jeszcze?”, „Kto wam wieczorem, żabki, masuje bolące łapki?”; „Co jecie, drogie wróbelki, gdy macie apetyt wielki?” itp. Po odpowiedziach dzieci nauczyciel stwierdza, że Pan Bóg tak mądrze stworzył świat, że przyroda radzi sobie sama, a Stwórca dba o nią.
2. Lektura Biblii – Mt 6, 26.28-29. Po krótkim wyjaśnieniu tekstu, nauczyciel dodaje, że chociaż Bóg troszczy się o stworzony świat i mądrze wszystko zaplanował, to zaprosił do pomocy ludzi, ponieważ pragnie, aby ludzie zajmowali się światem. Podkreśla, że ze wszystkich stworzeń to właśnie człowiek jest wyjątkowy, bo tylko jego Pan Bóg wezwał do współpracy i powierzył mu ważne zadania.
3. List Pana Boga do ludzi – nauczyciel rozwija zwiniętą w rulon kartkę, na której ma zapisane słowa z Rdz 1, 26. 28b-30.
4. Burza mózgów – w jaki sposób możemy opiekować się światem stworzonym przez Pana Boga. (Dla uporządkowania dyskusji można posługiwać się obrazami lub konkretnymi rekwizytami odnoszącymi się do dzieł stworzenia, np. kwiatek w doniczce lub rysunek, zdjęcie lasu, pluszowy zwierzak itp.).

III. Zakończenie

Praca z podręcznikiem – analiza rysunków umieszczonych pod tematem; wykonanie polecenia.

Inna propozycja pracy

Zabawa *Mieszkańcy łąki*. Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy: żabki, motylki, bociany. Każdej grupie rozdaje emblematy ich zwierząt. Odpowiednia grupa zwierząt reaguje na swój akompaniament. Przykładowo: żabki – skaczą w przysiadzie, kiedy usłyszą kołatkę; motylki – biegają i machają skrzydełkami przy dźwiękach grzechotki; bociany – wysoko unoszą kolana i klaszczą w dłonie przy akompaniamencie bębienka.

Kalambury – wybrane dzieci kolejno odgrywają (pokazują bez słów) jeden ze sposobów troszczenia się o przyrodę, a reszta dzieci zgaduje, co to za czynność.